

ارتباط میزان سرمی پروتئین واکنشگر سی، هموسیستئین و ایترلوکین-۶ با سندروم متابولیک

*^۱ مریم زرکش^۱، بیتا فام^۱، مریم السادات دانشپور^۱، فریدون عزیزی^۱، مهدی هدایتی^۱

چکیده

مقدمه: التهاب نقش مهمی در بروز و پیشرفت آترواسکلروزیس دارد و بسیاری از مطالعات بر روی بررسی رابطه بین فاکتورهای التهابی و شدت سندروم متابولیک متوجه شده‌اند. هدف از این مطالعه، بررسی ارتباط میان برخی فاکتورهای التهابی از جمله پروتئین واکنشگر سی (hsCRP)، هموسیستئینوایترلوکین-۶ با عوامل خطرساز متابولیکی در افراد مبتلا به سندروم متابولیک و افراد سالم، در نمونه‌ای از جمعیت تهرانی می‌باشد.

روش‌ها: در مطالعه مقطعی حاضر، ۳۶۵ نفر (۱۳۴ مرد و ۲۳۱ زن) بالای ۱۹ سال جمعیت مورد مطالعه قند و لیپید تهران به صورت تصادفی انتخاب شدند. سپس هر یک از متغیرهای تن سنجی و بیوشیمیایی برای آنها اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: سندروم متابولیک در ۱۶۰ فرد (۴۳/۸٪) تشخیص داده شد. سطح hsCRP، هموسیستئینوایترلوکین-۶ در افراد مبتلا به سندروم متابولیک بیشتر از گروه نرمال بود. با افزایش تعداد اجزای سندروم متابولیک بعد از تعديل جنس و سن، افزایش تدریجی معنی‌داری در سطح hsCRP دیده شد، به طوری که متوسط سطح hsCRP برابر ۶/۲۷، ۶/۵۹ و ۷/۵۱ نانوگرم در میلی‌لیتر بود. بهترین پیش‌بینی کننده hsCRP، ایترلوکین-۶ و هموسیستئین برای هر سه سطح در افراد مبتلا به سندروم متابولیک نسبت اندازه دور کمر به قد بود، ولی در افراد نرمال به ترتیب، نسبت اندازه دور کمر به قد، اندازه دور کمر و نسبت اندازه دور کمر به دور باسن بودند.

نتیجه‌گیری: سطح hsCRP ارتباط گسترده‌ای با عوامل خطر متابولیکی دارد. به علاوه، نسبت اندازه دور کمر به قد پیش‌بینی کننده خوبی برای افزایش سطوح hsCRP، هموسیستئین و ایترلوکین-۶ مرتبط با سندروم متابولیک می‌باشد.

واژگان کلیدی: پروتئین واکنشگر سی، ایترلوکین-۶، هموسیستئین، سندروم متابولیک، مطالعه قند و لیپید تهران

۱- مرکز تحقیقات سلوی و مولکولی غدد درون ریز، پژوهشکده علوم غدد درون ریز، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

* نشانی: تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، پژوهشکده علوم غدد درون ریز، مرکز تحقیقات سلوی مولکولی غدد درون ریز، صندوق پستی ۱۹۳۹۵-۴۷۶۳، تلفن: ۰۲۴۲۲۵۰۰، ۲۲۴۱۶۲۶۴، نامبر: ۰۵۰/۰۶/۱۳۹۲، پست الکترونیک: hedayati@endocrine.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۵/۲۰ تاریخ درخواست اصلاح: ۱۳۹۲/۰۵/۲۹ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۶/۰۵

با افزایش ۳ برابری خطر انسداد میوکاردیال حاد همراه است[۱۱]. از این میان، hsCRP، هموسیستئینوایترولوکین-۶به عنوان پیش‌بینی کننده‌های قوی سندروم متابولیک محسوب می‌شوند. هدف این مطالعه، بررسی رابطه‌ی میان سطوح hsCRP، هموسیستئین وایترولوکین-۶ با عوامل خطرساز متابولیکی در افراد مبتلا به سندروم متابولیک و سالم در نمونه‌های از جمعیت تهران می‌باشد.

مواد و روش‌ها

جمعیت مورد مطالعه: در پژوهش مقطعی حاضر ۳۶۵ نفر (۱۳۴ مرد و ۲۳۱ زن) از افراد بالای ۱۹ سال جمعیت مورد مطالعه قند و لیپید تهران به صورت تصادفی انتخاب شدند. مطالعه قند و لیپید تهران، مطالعه‌ای آینده‌نگر و ملی است که با هدف تعیین شیوه عوامل خطرساز بیماری‌های مزمن غیرواگیردار و ایجاد شیوه زندگی سالم در راستای کاهش عوامل خطرساز انجام شده است. این مطالعه در بر گیرنده ۱۰۰۰ نفر در سنین مختلف است که به روش خوش‌های تصادفی از منطقه ۱۳ شهر تهران انتخاب شده‌اند[۱۲]. افراد انتخاب شده برای شرکت در این مطالعه به پرسشنامه‌ای شامل اطلاعات تن‌سنجه، سابقه ابتلا به بیماری، مصرف دارو، مصرف سیگار و میزان فعالیت بدنی پاسخ دادند.

اندازه‌گیری‌های تن‌سنجه و بیوشیمیابی: ابتدا قد، وزن، اندازه دور کمر، دور باسن و فشار خون هر یک از افراد اندازه‌گیری، سپس نمایه توده بدنی(BMI)، نسبت اندازه دور کمر به دور باسن(WHR)، نسبت اندازه دور کمر به قد (WHtR) محاسبه شد. همچنین، نسبت تری گلیسرید به کلسترول-HDL، کلسترول تام به کلسترول-HDL و کلسترول-LDL به کلسترول-HDL هم محاسبه گردید. ده میلی‌لیتر نمونه خون محیطی از افراد گرفته شد، سپس ۵ میلی‌لیتر از نمونه مذکور در لوله حاوی ضد انعقاد (حاوی ۳ میلی‌گرم در میلی‌لیتر EDTA) و باقی‌مانده آن در لوله‌ای فاقد

مقدمه

سندروم متابولیک به عنوان یک ناهنجاری بالینی متداول، با مجموعه عوامل خطر قلبی-عروقی مثل چاقی شکمی، افزایش میزان گلوکز خون، فشارخون بالا و اختلال چربی سرمی شناخته می‌شود[۱]. سندروم متابولیک یک عامل خطرساز برای دیابت نوع ۲، بیماری‌های قلبی-عروقی و سرطان محسوب می‌شود و به دلیل اپیدمی گسترده اضافه وزن و چاقی در سرتاسر جهان هر روز بیشتر از قبل مورد توجه قرار می‌گیرد[۲]. همان‌طور که در مطالعات اپیدمیولوژی پیشنهادشده است، سندروم متابولیک یک وضعیت منحصر به فرد در افراد میان‌سال و مسن تلقی می‌شود[۳]. آترواسکلروزیس یک نقطه شروع پایه ای است که رابطه عمیقی با سندروم متابولیک دارد. اخیراً، بسیاری از محققان علوم پایه ثابت کردند که التهاب نقش مهمی در بروز و پیشرفت آترواسکلروزیس دارد و بسیاری از مطالعات روی بررسی رابطه بین فاکتورهای التهابی و شدت سندروم متابولیک متمرکز بوده‌اند[۴]. بسیاری از گزارشات در مورد سطح پروتئین واکنشگر سی با حساسیت بالا (hsCRP) و رابطه آن با فاکتورهای خطر متابولیک قلبی در کشورهای غربی انتشار یافته است[۵]. ظاهراً تفاوت‌های نژادی در غلظت hsCRP و درجه رابطه آن با فاکتورهای خطر قلبی-عروقی نقش دارد. به علاوه، چندین مطالعه در مورد ارتباط ایترولوکین-۶ با عوامل خطرساز غیرمتاپولیکی یا عوامل التهابی، هموستازی و بدکاری اندوتیال در جمعیت‌های مختلف انجام شده است[۷، ۶]. میزان ایترولوکین-۶ موجود در گردش خون نقش مهمی در میانجی‌گری التهاب دارد و سایتوکین کلیدی در پاسخ فاز حاد محسوب می‌شود[۸]. هموسیستئین هم یک عامل خطرساز و هم یک عامل پیش‌بینی کننده برای بروز و پیشرفت بیماری‌های قلبی-عروقی به شماره‌ی رود[۹، ۱۰]. سطح هموسیستئین در ۳۰٪ بیماران مبتلا به آترواسکلروزیس بالا می‌رود و تنها ۱۲٪ افزایش نسبت به سطح پایه‌ی طبیعی،

متغیرهایی که توزیع نرمال داشتند به صورت میانگین \pm انحراف معیار و برای میزان تری‌گلیسرید، فشار خون دیاستولی، هموسیستئن، hsCRP و ایترلوکین-۶ که لگاریتم آنها در مبنای عدد پیر نرمالبود، به صورت نسبت میانگین هندسی \pm انحراف معیار بیان شد. متغیرهای گروه‌بندی شده بر حسب درصد نشان داده شدند. برای مقایسه میانگین متغیرهای کمی با توزیع نرمال از آزمون تی و آنالیز واریانس یک طرفه با یک تست نمونه جفت‌نشده دنباله‌ای مقایسه شدند. ارتباط خطی دو متغیر با ضریب ارتباط پرسون برآورد شد. رابطه خطی متغیرها با ضریب رابطه پرسون محاسبه شد. آنالیز برگشت خطی گام به گام برای بررسی رابطه میان هموسیستئن، hsCRP و ایترلوکین-۶ به عنوان متغیرهای وابسته با متغیرهای تن سنجی و بیوشیمیایی به عنوان متغیرهای مستقل استفاده شد. همچنین، برای تعیین نسبت شانس (Odds ratio) سندرم متابولیک از تحلیل رگرسیون لجستیک استفاده شد. همه محاسبات آماری توسط نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۰ صورت گرفت و سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

از میان ۳۶۵ نفر، با میانگین سنی $۴۷/۱ \pm ۱۶/۱$ سال، سندرم متابولیک در ۱۶۰ فرد (۴۳/۸٪) تشخیص داده شد. ویژگی‌های تن سنجی و بیوشیمیایی جمعیت مبتلا و غیرمبتلا به سندرم متابولیک در جدول ۱ نشان داده شده است. میانگین متغیرها در افراد مبتلا به سندرم متابولیک به طور معنی داری بالاتر از افراد سالم بود، به جزء علاظت ایترلوکین-۶ و هموسیستئن که معنی دار نبودند. به علاوه، خطر داشتن سطح hsCRP در گروه مبتلا بالاتر بود. سطح HDL-C پایین هموسیستئن‌ایترلوکین-۶ در افراد مبتلا به سندرم متابولیک بیشتر از گروه نرمال بود.

ضد انعقاد ریخته شد. تمامی آزمایش‌ها در آزمایشگاه مرکز تحقیقات قند و لیپید تهران در همان روز نمونه‌گیری انجام گردید. بعد از لخته شدن خون در دمای اتاق به کمک سانتریفیوز (۱۰ دقیقه ۳۰۰۰ دور در دقیقه) سرم آن جدا شده و در لوله‌های کوچک دردار با حجم نهایی ۱/۵ میلی‌لیتر تقسیم گردید. عوامل بیوشیمیایی مانند قند خون ناشتا (FBS)، تری‌گلیسرید (TG)، کلسترول تام (TC)، لیپوپروتئین با وزن ملکولی بالا (HDL-C) بر روی سرم این بیماران اندازه‌گیری شدند [۱۳]. میزان کلسترول-LDL در افراد با میزان تری‌گلیسرید کمتر از ۴۰۰ میلی‌گرم در دسی‌لیتر با استفاده از معادله فریدوالد محاسبه شد [۱۴]. دامنه تغییرات (CV) برای گلوکز سرم، کلسترول تام، کلسترول-HDL و تری‌گلیسرید کمتر از ۵٪ محاسبه گردید. سطح هموسیستئن، hsCRP و ایترلوکین-۶ به روش الیزا اندازه‌گیری شد.

معیار انتخاب سندرم متابولیک: سندرم متابولیک بر اساس تعریف [۱۵] Joint Interim Statement در سال ۲۰۰۹ شامل دارا بودن ۳ شاخص از ۵ معیار زیر تعریف شد:

- (۱) سطح HDL-C پایین (کمتر از ۴۰ میلی‌گرم در دسی‌لیتر در مردان و کمتر از ۵۰ میلی‌گرم در دسی‌لیتر در زنان یا مصرف داروهای کاهش دهنده-C (HDL-C))؛

- (۲) سطح تری‌گلیسرید بالا (≥ ۱۵۰ میلی‌گرم در دسی‌لیتر یا مصرف داروهای کاهش دهنده تری‌گلیسرید)؛

- (۳) فشار خون بالا (فشار خون سیستولی ≥ ۱۳۰ میلی‌متر جیوه یا فشار خون دیاستولی ≥ ۸۵ میلی‌متر جیوه یا مصرف داروهای کاهش دهنده فشار خون)؛

- (۴) اختلال در هموستانز گلوکز خون (غلظت قند خون ناشتا ≥ ۱۰۰ میلی‌گرم در دسی‌لیتر)؛

- (۵) چاقی شکمی (دور کمر > ۸۹ سانتی‌متر در مردان و < ۹۱ سانتی‌متر در زنان) بر مبنای نقطه برش در جمعیت ایرانی تعریف شد [۱۶].

محاسبات آماری: نرمال بودن متغیرها با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف ارزیابی شد. توصیف آماری برای

جدول ۱- میانگین ویژگی‌های تنفسی و بیوشیمیایی افراد مورد بررسی به تفکیک در گروه مبتلا و غیر مبتلا به سندروم متاپولیک

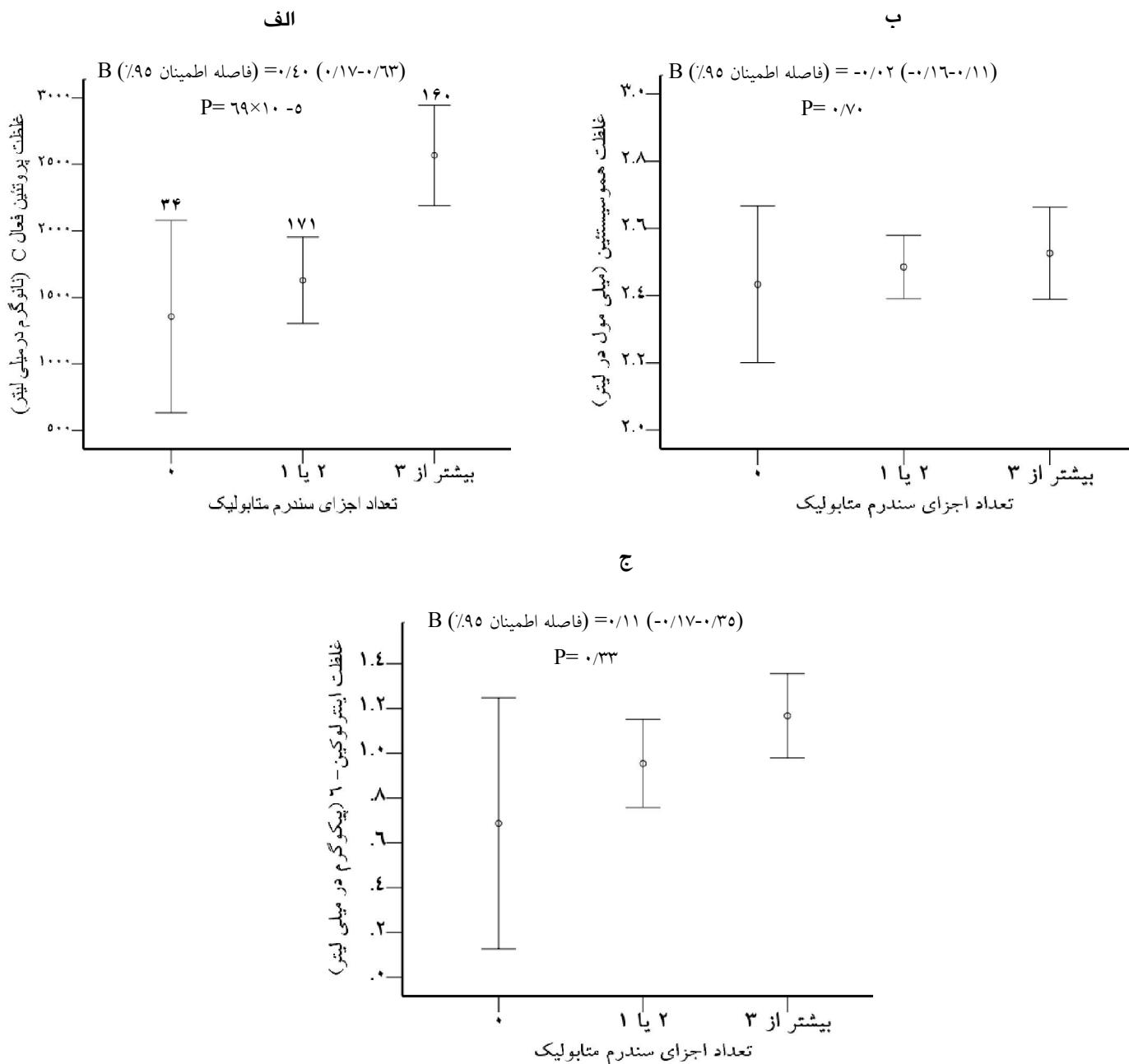
متغیرها	جمعیت کل (تعداد ۳۶۵)	مبتلا به سندروم متاپولیک (تعداد ۱۶۰)	غیر مبتلا سندروم متاپولیک (تعداد ۲۰۵=۲۰۵)
سن(سال)	۴۵/۷±۱۶/۲	۵۳/۷±۱۳/۸ [†]	۳۹/۵±۱۴/۹
نمايه توده بدن (کیلوگرم بر مترمربع)	۲۷/۶±۴/۴	۲۹/۸±۴/۴ [†]	۲۵/۸±۴/۱
دور کمر (سانتی متر)	۹۰/۹±۱۲/۷	۹۸/۹±۹/۳ [†]	۸۴/۵±۱۱/۲
نسبت دور کمر به دور باسن	۰/۸۹±۰/۰۱	۰/۹۵±۰/۰۷ [†]	۰/۸۵±۰/۰۹
نسبت دور کمر به قد	۰/۵۶±۰/۰۹	۰/۶۲±۰/۰۷ [†]	۰/۵۲±۰/۰۷
کلسترول تام (میلی گرم در دسی لیتر)	۱۹۰/۳±۳۹/۲	۲۰۴/۶±۳۸/۲ [†]	۱۷۹/۱±۳۶/۴
کلسترول-HDL (میلی گرم در دسی لیتر)	۴۱/۸±۹/۹	۳۸/۹±۹/۴ [†]	۴۴/۱±۹/۶
کلسترول-LDL (میلی گرم در دسی لیتر)	۱۱۸/۴±۳۳/۲	۱۲۶/۱±۳۴/۴ [†]	۱۱۲/۴±۳۱/۲
فشار خون سیستولی (میلی متر جیوه)	۱۱۵/۹±۱۷/۵	۱۲۵/۵±۱۸/۱ [†]	۱۰۸/۶±۱۳/۱
فشار خون دیاستولی (میلی متر جیوه)*	۷۱/۸±۱/۱	۷۵/۵±۱/۱ [†]	۹۶/۲±۱/۱
تری گلیسرید (میلی گرم در دسی لیتر)*	۱۳۱/۹±۱/۷	۱۷۹/۹±۱/۷ [†]	۱۰۳/۴±۱/۵
نسبت تری گلیسرید به کلسترول-HDL	۰/۱۲±۰/۰۴	۰/۱۴±۰/۰۴ [†]	۰/۱۱±۰/۰۳
نسبت کلسترول تام به کلسترول-HDL	۴/۷±۱/۴	۵/۵±۱/۴ [†]	۴/۲±۱/۱
نسبت کلسترول LDL به کلسترول-HDL	۲/۹±۰/۹	۳/۳±۱/۱ [†]	۲/۹±۰/۸
قند خون ناشتا (میلی گرم در دسی لیتر)	۹۹/۸±۵۶/۴	۱۱۳/۹±۸۱/۲ [†]	۸۸/۷±۱۵/۷
غلظت پروتئین واکنش دهنده C (نانوگرم در میلی لیتر)*	۱۰۰/۱±۳/۹	۱۵۸/۶±۳/۱ [†]	۶۹۹/۴±۴/۲
غلظت هموسیستئین (میکرومول در لیتر)*	۱۲/۲±۲/۱	۱۲/۵±۲/۴	۱۱/۹±۱/۹
غلظت ایترلوکین-6 (پیکوگرم در میلی لیتر)*	۲/۸±۳/۷	۳/۲±۳/۳	۲/۵±۳/۹

*تبديل لگاریتمی

[†] مقدار $P < 0.05$ معنی دار در نظر گرفته شده است

تدریجی معنی داری در سطح hsCRP دیده شد، به طوری که متوسط سطح hsCRP برابر $6/27 \pm 6/59$ و $7/51 \pm 7/51$ نانوگرم در میلی لیتر بود ($P_{trend} = 23 \times 10^{-5}$) (شکل ۱).

افراد مورد تحقیق براساس وجود تعداد اجزای سندروم متاپولیک به سه زیر گروه تقسیم شدند: ۱) گروهی که حامل هیچ جزءی از سندروم متاپولیک نبودند (۰)؛ ۲) گروهی که حامل یک یا دو جزء بودند (۱ یا ۲) و ۳) گروهی که حامل ۳ یا بیش از ۳ جزء بودند (≥ 3). با افزایش تعداد اجزای سندروم متاپولیک بعد از تعديل جنس و سن، افزایش

شکل ۱- میانگین سطوح (الف) hsCRP، (ب) هموسیستئین و (ج) اینترلوکین-۶ با افزایش تعداد اجزاء اسید رینیک متابولیک تعديل شده برای جنس و سن؛ اعداد بالای میله‌ها نشان دهنده تعداد افراد در هر گروه می باشد

مخدوش‌کننده‌های بالقوه قبل از گنجاندن آنها در یک مدل برگشت خطی، یک آنالیز ارتباط پیرسون دو واریته‌ای بین hsCRP، هموسیستئین، اینترلوکین-۶ و همه عوامل خطر متابولیک قلبی انجام شد (جدول ۲).

همچنین، طبق آنالیز برگشت خطی تعديل شده برای سن و جنس، افزایش ۴۰ درصدی در سطح hsCRP (۹۵٪ فاصله اطمینان: ۶۳ تا ۱۷٪) وقتی دیده شد که هر یک از اجزاء اسید رینیک متابولیک افزایش داشتند. برای شناسایی اثر

جدول ۲- ضریب همبستگی جزئی میان عوامل خطرساز متابولیک قلبی و سطوح پروتئین واکنشگر سی، هموسیستئین و واینترلوکین-۶ در افراد مبتلا به سندروم متابولیک و افراد سالم

متغیرها	پروتئین واکنش دهنده C											
	هموسیستئین						گروه مبتلا					
	ایترلوکین ۶		گروه غیرمبتلا		گروه مبتلا		گروه غیرمبتلا		گروه مبتلا		گروه غیرمبتلا	
	p	r	p	r	p	r	p	r	p	r	p	r
جنس	۰/۶۲۹	-۰/۰۳۴	۰/۸۹۹	۰/۰۱۰	<۰/۰۰۱	-۰/۲۷۳	۰/۰۳۳	-۰/۱۶۸	۰/۲۹۲	-۰/۰۰۷۴	۰/۰۵۹	۰/۱۵۰
سن	۰/۵۴۷	۰/۰۴۲	۰/۰۰۳	۰/۲۳۷	۰/۱۳۲	۰/۱۰۶	۰/۰۵۶	۰/۰۵۳	<۰/۰۰۱	۰/۲۷۴	۰/۲۴۷	۰/۰۹۲
نمایه‌ی توده‌ی بدن	۰/۱۷۲	۰/۰۹۸	۰/۰۱۹	۰/۱۸۸	۰/۷۲۷	-۰/۰۲۵	۰/۰۷۸	-۰/۱۴۲	<۰/۰۰۱	۰/۳۴۸	۰/۰۱۵	۰/۱۹۵
اندازه دور کمر	۰/۱۴۰	۰/۱۷۶	۰/۰۰۱	۰/۲۶۶	۰/۱۳۵	۰/۱۰۸	۰/۲۴۴	-۰/۰۹۴	<۰/۰۰۱	۰/۴۰۲	۰/۱۲۶	۰/۱۲۴
نسبت دور کمر به دور باسن	۰/۱۱۹	۰/۱۱۲	۰/۰۲۶	۰/۱۸۰	۰/۰۰۹	۰/۱۸۶	۰/۸۳۲	۰/۰۱۷	<۰/۰۰۱	۰/۲۹۵	۰/۶۰۰	-۰/۰۴۳
نسبت دور کمر به قد	۰/۰۱۶	۰/۱۷۲	<۰/۰۰۱	۰/۳۰۰	۰/۶۹۰	۰/۰۲۹	۰/۰۳۵	-۰/۱۷	<۰/۰۰۱	۰/۴۰۶	۰/۰۰۵	۰/۲۲۵
کلسترول تام	۰/۷۹۷	-۰/۰۱۸	۰/۳۲۴	۰/۰۷۸	۰/۹۹۷	۰/۰۰۰	۰/۴۶۷	-۰/۰۵۸	<۰/۰۰۱	۰/۳۴۰	۰/۰۱۷	۰/۱۸۸
کلسترول-HDL	۰/۷۳۳	۰/۰۲۴	۰/۳۷۶	۰/۰۷۱	۰/۱۶۹	-۰/۰۹۶	۰/۰۷۵	-۰/۱۴۱	۰/۳۳۷	۰/۰۶۷	۰/۵۸۳	۰/۰۴۴
کلسترول-LDL	۰/۹۶۱	۰/۰۰۳	۰/۷۲۹	۰/۰۲۸	۰/۷۹۵	۰/۰۱۸	۰/۵۸۲	۰/۰۴۴	<۰/۰۰۱	۰/۲۹۲	۰/۰۰۸	۰/۲۱۰
فشار خون سیستولیک	۰/۲۸۴	۰/۰۷۵	۰/۰۰۲	۰/۲۴۹	۰/۲۹۰	۰/۰۷۳	۰/۹۷۹	۰/۰۰۲	۰/۰۲۸	۰/۱۰۳	۰/۷۱۸	۰/۰۲۹
فشار خون دیاستولیک*	۰/۴۶۰	۰/۰۵۲	۰/۲۲۱	۰/۰۹۸	۰/۰۵۲	۰/۰۴۷	۰/۸۵۲	-۰/۰۱۵	۰/۰۱۳	۰/۱۳۷	۰/۰۹۴۰	-۰/۰۰۶
تری گلیسرید*	۰/۲۵۵	-۰/۰۸۰	۰/۲۳۲	۰/۰۹۵	۰/۱۱۸	۰/۰۱۶	۰/۱۰۶	-۰/۱۲۸	<۰/۰۰۱	۰/۲۶۸	۰/۸۱۶	-۰/۰۱۹
نسبت تری گلیسرید به HDL-C	۰/۳۶۸	-۰/۰۶۳	۰/۹۹۴	۰/۰۰۱	۰/۲۱۹	۰/۰۸۶	۰/۳۳۹	۰/۰۷۶	۰/۹۱۰	۰/۰۰۸	۰/۴۶۷	-۰/۰۵۸
نسبت کلسترول به HDL-C	۰/۴۰۶	-۰/۰۵۸	۰/۷۶۶	۰/۰۲۴	۰/۱۹۲	۰/۰۹۲	۰/۳۷۶	۰/۰۷	۰/۰۰۴	۰/۲۰۲	۰/۲۸۹	۰/۰۸۴
نسبت HDL-C به LDL-C	۰/۵۹۲	-۰/۰۳۸	۰/۸۹۴	-۰/۰۰۱۱	۰/۲۲۵	۰/۰۸۵	۰/۰۵۷	۰/۱۵۲	۰/۰۰۶	۰/۱۹۲	۰/۱۰۷	۰/۱۲۹
قند خون ناشتا	۰/۴۸۵	۰/۰۴۹	۰/۱۳۸	-۰/۱۱۸	۰/۱۹۶	-۰/۰۹۱	۰/۰۵۸۹	۰/۰۴۳	۰/۱۳۵	۰/۱۰۵	۰/۰۲۰	۰/۰۰۵۱
غلظت هموسیستئین*	۰/۴۸۳	-۰/۰۴۹	۰/۷۶۷	-۰/۰۲۴	-	-	-	۰/۸۲۰	۰/۰۱۶	۰/۳۵۲	۰/۰۷۴	
غلظت پروتئین فعال C*	۰/۲۰۲	۰/۰۹۰	۰/۰۱۸	۰/۱۸۷	۰/۸۲۰	۰/۰۱۶	۰/۳۵۲	۰/۰۷۴	-	-	-	
غلظت ایترلوکین-۶*	-	-	-	-	۰/۴۸۳	-۰/۰۴۹	۰/۷۶۷	-۰/۰۲۴	۰/۲۰۲	۰/۰۹۰	۰/۰۱۸	۰/۱۸۷

* تبدیل لگاریتمی

سیستولی، کلسترول تام، کلسترول-LDL، فشار خون دیاستولی، تری گلیسرید، نسبت دور کمر به قد، نسبت کلسترول تام به کلسترول-HDL و نسبت کلسترول-LDL به کلسترول-HDL داشت؛ متغیرهای مرتبط با ایترلوکین-۶ عبارت بودند از: اندازه دور باسن و نسبت دور کمر به قد؛ و متغیرهای مرتبط با هموسیستئین عبارت بودند از جنس، نسبت دور کمر به دور باسن و اندازه دور کمر. قوی‌ترین متغیرهای مرتبط با سطوح hsCRP، ایترلوکین-۶ و هموسیستئین برای آنالیز گام‌به‌گام خطی انتخاب شدند(جدول ۳).

در گروه مبتلا، سطح hsCRP رابطه مستقیمی را با افزایش نمایه توده بدنی، کلسترول تام، کلسترول-LDL، LDL، نسبت دور کمر به قد و ایترلوکین-۶ نشان داد؛ متغیرهای مرتبط با سطح ایترلوکین-۶ عبارت بودند از سن، نمایه توده بدنی، اندازه دور کمر، نسبت دور کمر به دور باسن، فشار خون سیستولی، نسبت دور کمر به قد و سطح hsCRP به علاوه، سطح هموسیستئین رابطه مستقیمی با جنس و نسبت دور کمر به قد نشان داد. از سوی دیگر، در گروه نرمال، سطح hsCRP رابطه مستقیمی با سن، نمایه توده بدنی، اندازه دور کمر، نسبت دور کمر به دور باسن، فشار خون

جدول ۳- عوامل پیش گویی کننده برای هر یک از فاکتورهای التهابی مورد مطالعه به تفکیک در افراد مبتلا به سندروم متابولیک و افراد سالم

متغیرها	گروه	فاکتور پیش بینی کننده	β	p	R^2 تعدیل شده
غلظت پروتئین فعال C*	مبتلا	اندازه دور کمر به قد	۰/۲۳	<۰/۰۰۱	۰/۰۵۳
	سالم	اندازه دور کمر به قد	۰/۴۰	<۰/۰۰۱	۰/۱۶۵
غلظت هموسیستین *	مبتلا	اندازه دور کمر به قد	۰/۱۷	<۰/۰۰۱	۰/۰۶۷
	سالم	اندازه دور کمر به دور باسن	۰/۱۹	۰/۰۰۹	۰/۰۳۵
غلظت ایترلوکین-۶*	مبتلا	اندازه دور کمر به قد	۰/۳۰	<۰/۰۰۱	۰/۰۸۹
	سالم	اندازه دور کمر	۰/۱۷	<۰/۰۰۱	۰/۰۳۱

*تبديل لگاریتمی.

مطالعه حاضر، افزایش چشمگیری در سطوح hsCRP ایترلوکین-۶ و هموسیستین در افراد مبتلا به سندروم متابولیک دیده شد. آنالیز رگرسیون خطی چندگانه نشان داد که نسبت اندازه دور کمر به قد به عنوان مهمترین متغیر مستقل در غلظت‌های hsCRP، هموسیستین و ایترلوکین-۶ در افراد مبتلا به سندروم متابولیک می‌باشد، که این مشاهدات مطابق با گزارش‌های قبلی در سایر جمیعت‌ها بود[۲۰، ۲۱]. نسبت اندازه دور کمر به قد در مقایسه با نمایه توده بدنی به عنوان یک هشدار زود هنگام برای خطرات قلبی حساسیت بالاتری دارد که با تمام فاکتورهای خطرساز چاقی و سندروم متابولیک همراه است و می‌تواند مرگ و میر و بیماری را در مطالعات آینده‌نگر پیش‌بینی کند، که اغلب بهتر از نمایه توده بدنی می‌باشد[۲۱، ۲۲]. همچنین، کاربرد نسبت اندازه دور کمر به قد می‌تواند افراد را در دامنه متوسط نمایه توده بدنی شناسایی کند که دارای خطر متابولیکی بالاتری هستند و تقریباً به خاطر آن است که ارتباط نزدیکی با چاقی مرکزی دارد[۲۳]. در جمیعت‌های مختلف، نسبت اندازه دور کمر به قد می‌تواند حساس‌تر از دور کمر باشد زیرا شامل تعديل با وضعیت‌های مختلف بوده و رابطه منفی قد و فاکتورهای مختلف خطر متابولیکی را نشان می‌دهد[۲۴-۲۷].

بهترین پیش‌بینی کننده hsCRP، ایترلوکین-۶ و هموسیستین برای هر سه سطح در افراد مبتلا به سندروم متابولیک، نسبت اندازه دور کمر به قد بود، ولی در افراد سالم به ترتیب، نسبت اندازه دور کمر به قد، اندازه دور کمر و نسبت اندازه دور کمر به دور باسن بهترین پیش‌بینی کننده برای سطوح فاکتورهای التهابی مذکور بودند.

بحث

بررسی ارتباط میان سطوح hsCRP، هموسیستین و ایترلوکین-۶ با عوامل خطرساز متابولیکی در افراد مبتلا به سندروم متابولیک و افراد سالم نشان داد که فاکتورهای التهابی منتخب با توجه به سن و جنس در افراد مبتلا به سندروم متابولیک افزایش چشمگیری نسبت به افراد سالم دارند. همچنین، با افزایش تعداد اجزای سندروم متابولیک مشخص شد که سطوح این فاکتورها افزایش چشمگیری داشتند. مطالعات نشان داده‌اند که التهاب، فرد را مستعد ابتلا به آترواسکلروزیس می‌کند که با ویژگی‌های سندروم متابولیک همراه است[۱۷]. یافته‌های کنونی حاکی از ارتباط مستقیم میان فاکتورهای التهابی hsCRP، هموسیستین و ایترلوکین-۶ با نسبت اندازه دور کمر به قد در افراد مبتلا به سندروم متابولیک می‌باشد. مطالعات نشان داده‌اند که رابطه بارزی میان سطح hsCRP و سندروم متابولیک وجود دارد[۱۸]. در

ایترولوکین-۶ و هموسیستئین بگذارند و رابطه میان آنها و پارامترهای متابولیکی را کنترل کنند.

این پژوهش نقاط قوتی نیز داشت. بر اساس جستجوی نویسنده‌گان تا زمان نگارش مقاله، این تحقیق اولین بررسی برروی رابطه سطح hsCRP هموسیستئینوایترولوکین-۶ با فاکتورهای خطر قلبی متابولیکی و سندروم متابولیک در جمعیت تهرانی در ایران است. مطالعه حاضر شواهد بیشتری برای رابطه چاقی با فاکتورهای التهابی فوق فراهم کرد و رابطه میان سطوح hsCRP هموسیستئینوایترولوکین-۶ و افزایش خطر سندروم متابولیک را برای اولین بار در ایران اثبات نمود. در نتیجه، سطح hsCRP ارتباط گسترده‌ای با فاکتورهای خطر متابولیکی دارد. به علاوه، نسبت اندازه دور hsCRP کمر به قدیپیش‌بینی کننده خوبی برای افزایش سطوح هموسیستئین و ایترولوکین-۶ مرتبط با سندروم متابولیک می‌باشد. پیشنهاد می‌شود مطالعات بعدی در یک جمعیت بزرگ‌تر و بر روی قومیت‌های مختلف انجام شود تا این یافته‌ها، تایید کننده کل جمعیت ایرانی باشد. شیوع بالای سندروم متابولیک در این جمعیت دال بر لزوم غربال فاکتورهای خطر متابولیکی و سندروم متابولیک و لزوم شناخت بهتر علل و سازوکار این فاکتورها می‌باشد، و به درجه دخالت در مواردی مانند رژیم غذایی و فعالیت بدنی ارتباط پیدا می‌کند تا فاکتورهای خطر کاهش یابند و خطر بروز بیماری کمتر شود.

سپاسگزاری

هزینه انجام این پژوهش توسط صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور با کد ۸۳۰۷۵ تامین شده است. از همه افرادی که در انجام این پژوهش همکاری داشته‌اند تشکر و قدردانی می‌شود.

هر یک از اجزای سندروم متابولیک به صورت جداگانه جزء عوامل خطرساز مرگ و میر و بیماری‌های قلبی-عروقی محسوب می‌شوند. افراد مبتلا به سندروم متابولیک دو برابر بیشتر از افراد دیگر در اثر بیماری قلبی-عروقی و سه برابر بیشتر از اثر حمله قلبی و سکته می‌میرند. آدیپوز درون‌شکمی نقش اصلی را در افزایش خطر متابولیکی قلبی دارد^[۲۹]^[۲۸]، بافت چربی احشایی بافت فعال اصلی متابولیکی است که سایتوکین‌های پیش‌التهابی و پروتروموبیوتیک مختلفی را تولید می‌کند. به علاوه، رابطه میان کبد چرب و بافت آدیپوز احشایی شکمی با سندروم متابولیک در مطالعه قلب جکسون مطالعه شد^[۳۰]. بافت آدیپوز احشایی شکمی و کبد چرب روابط مستقل از خطر قلبی متابولیکی داشته و این رابطه برای بافت آدیپوز احشایی شکمی قوی‌تر از کبد چرب است.

در یک مطالعه مورد-شاهدی توسط Yusuf و همکاران^[۳۱]، عوامل قلبی متابولیکی شناسایی شدند که با خطر انسداد میوکارد ارتباط داشتند. نتایج این مطالعه ثابت کرد که نسبت اندازه دور کمر به قد در مقایسه با نمایه توده بدنی و دور کمر پیش‌بینی کننده بهتری برای ابتلا به سندروم متابولیک می‌باشد. اخیراً در مطالعاتی که بر روی بیش از ۳۰۰ هزار بزرگسال به دست آمده است، حق تقدم نسبت دور کمر به قد به عنوان یک عامل خطر قلبی متابولیکی نسبت به اندازه دور کمر و نمایه توده بدنی نشان داده شده است^[۳۲].

برخی از محدودیت‌های مطالعه پیش رو شامل موارد زیر می‌باشد: ۱) حجم کم جمعیت مورد مطالعه؛ ۲) نبود اندازه‌گیری وزن چربی و انتشار چربی بدن که می‌تواند تاثیر بالقوه‌ای روی سطوح hsCRP ایترولوکین-۶ و هموسیستئین داشته باشد و می‌تواند رابطه میان چاقی و فاکتورهای التهابی را روشن کند؛ و ۳) فقدان بررسی دقیق در مورد عادات غذایی که می‌تواند تاثیر بالقوه‌ای بر روی تولید hsCRP داشته باشد.

مأخذ

- 1- Adams KF, Schatzkin A, Harris TB, Kipnis V, Mouw T, Ballard-Barbash R, et al. Overweight, obesity, and mortality in a large prospective cohort of persons 50 to 71 years old. *N Engl J Med* 2006; 355: 763-78.
- 2- Strandberg TETilvis RS. C-reactive protein, cardiovascular risk factors, and mortality in a prospective study in the elderly. *Arterioscler Thromb Vasc Biol* 2000; 20: 1057-60.
- 3- He Y, Jiang B, Wang J, Feng K, Chang Q, Fan L, et al. Prevalence of the metabolic syndrome and its relation to cardiovascular disease in an elderly Chinese population. *J Am Coll Cardiol* 2006; 47: 1588-94.
- 4- Libby P, Ridker PMMaseri A. Inflammation and atherosclerosis. *Circulation* 2002; 105: 1135-43.
- 5- Ridker PM, Buring JE, Cook NRRifai N. C-reactive protein, the metabolic syndrome, and risk of incident cardiovascular events: an 8-year follow-up of 14 719 initially healthy American women. *Circulation* 2003; 107: 391-7.
- 6- Heald AH, Anderson SG, Ivison F, Laing I, Gibson JMCRuickshank K. C-reactive protein and the insulin-like growth factor (IGF)-system in relation to risk of cardiovascular disease in different ethnic groups. *Atherosclerosis* 2003; 170: 79-86.
- 7- Bermudez EA, Rifai N, Buring J, Manson JERidker PM. Interrelationships among circulating interleukin-6, C-reactive protein, and traditional cardiovascular risk factors in women. *Arterioscler Thromb Vasc Biol* 2002; 22: 1668-73.
- 8- Hansson GK. Inflammation, atherosclerosis, and coronary artery disease. *N Engl J Med* 2005; 352: 1685-95.
- 9- Wald DS, Law MMorris JK. Homocysteine and cardiovascular disease: evidence on causality from a meta-analysis. *BMJ* 2002; 325: 1202.
- 10- Agoston-Coldea L, Mocan T, Dobie L, Marginean ALupu S. The association between homocysteine level and metabolic syndrome in patients of prior myocardial infarction. *Rom J Intern Med* 2010; 48: 151-8.
- 11- Farhadi D. Plasma homocysteine levels and mortality in patients with coronary artery disease. *N Engl J Med* 1997; 337: 1632; *author reply* 1632-3.
- 12- Azizi F, Ghanbarian A, Momenan AA, Hadaegh F, Mirmiran P, Hedayati M, et al. Prevention of non-communicable disease in a population in nutrition transition: *Tehran Lipid and Glucose Study phase II*. *Trials* 2009; 10: 5.
- 13- Azizi F, Emami H, Salehi P, Ghanbarian A, Mirmiran P, Mirbolooki M, et al. Cardiovascular risk factors in the elderly: the Tehran Lipid and Glucose Study. *J Cardiovasc Risk* 2003; 10: 65-73.
- 14- Friedewald WT, Levy RIFredrickson DS. Estimation of the concentration of low-density lipoprotein cholesterol in plasma, without use of the preparative ultracentrifuge. *Clin Chem* 1972; 18: 499-502.
- 15- Alberti KG, Eckel RH, Grundy SM, Zimmet PZ, Cleeman JL, Donato KA, et al. Harmonizing the metabolic syndrome: a joint interim statement of the International Diabetes Federation Task Force on Epidemiology and Prevention; National Heart, Lung, and Blood Institute; American Heart Association; World Heart Federation; International Atherosclerosis Society; and International Association for the Study of Obesity. *Circulation* 2009; 120: 1640-5.
- 16- Delavari A, Forouzanfar MH, Alikhani S, Sharifian AKelishadi R. First nationwide study of the prevalence of the metabolic syndrome and optimal cutoff points of waist circumference in the Middle East: the national survey of risk factors for noncommunicable diseases of Iran. *Diabetes Care* 2009; 32: 1092-7.
- 17- Devaraj S, Rosenson RSJialal I. Metabolic syndrome: an appraisal of the pro-inflammatory and procoagulant status. *Endocrinol Metab Clin North Am* 2004; 33: 431-53.
- 18- Belfki H, Ben Ali S, Bougatef S, Ben Ahmed D, Haddad N, Jmal A, et al. Relationship of C-reactive protein with components of the metabolic syndrome in a Tunisian population. *Eur J Intern Med* 2012; 23: e5-9.
- 19- Saiki O, Kuhara M, Kikuchi N, Shiraishi SUda H. Evaluation of lasting high levels of CRP among the patients with metabolic syndrome. *Inflammation* 2012; 35: 730-5.
- 20- Gobel RJ, Jensen SM, Frokiaer H, Molgaard CMichaelsen KF. Obesity, inflammation and metabolic syndrome in Danish adolescents. *Acta Paediatr* 2012; 101: 192-200.
- 21- Cox BDWhichelow M. Ratio of waist circumference to height is better predictor of death than body mass index. *BMJ* 1996; 313: 1487.
- 22- Patel S, Unwin N, Bhopal R, White M, Harland J, Ayis SA, et al. A comparison of proxy measures of abdominal obesity in Chinese, European and South Asian adults. *Diabet Med* 1999; 16: 853-60.

- 23- Hsieh SD, Yoshinaga H, Muto T, Sakurai YKosaka K. Health risks among Japanese men with moderate body mass index. *Int J Obes Relat Metab Disord* 2000; 24: 358-62.
- 24- Pannu RSnyder JE. Waist-hip ratio is a practical and valid predictor of CAD risk. *ACP J Club* 2008; 148: A9; author reply A9.
- 25- De Nicola LConte G. Waist: hip ratio is a better predictor of cardiovascular risk than BMI in patients with moderate CKD. *Nat Clin Pract Nephrol* 2008; 4: 592-3.
- 26- Henriksson KM, Lindblad U, Agren B, Nilsson-Ehle PRastam L. Associations between body height, body composition and cholesterol levels in middle-aged men. the coronary risk factor study in southern Sweden (CRISS). *Eur J Epidemiol* 2001; 17: 521-6.
- 27- Sayeed MA, Mahtab H, Latif ZA, Khanam PA, Ahsan KA, Banu A, et al. Waist-to-height ratio is a better obesity index than body mass index and waist-to-hip ratio for predicting diabetes, hypertension and lipidemia. *Bangladesh Med Res Counc Bull* 2003; 29: 1-10.
- 28- McNeill AM, Rosamond WD, Girman CJ, Golden SH, Schmidt MI, East HE, et al. The metabolic syndrome and 11-year risk of incident cardiovascular disease in the atherosclerosis risk in communities study. *Diabetes Care* 2005; 28: 385-90.
- 29- Ford ES. Risks for all-cause mortality, cardiovascular disease, and diabetes associated with the metabolic syndrome: a summary of the evidence. *Diabetes Care*. 2005;28:1769-78.
- 30- Taylor HA, Jr., Wilson JG, Jones DW, Sarpong DF, Srinivasan A, Garrison RJ, et al. Toward resolution of cardiovascular health disparities in African Americans: design and methods of the Jackson Heart Study. *Ethn Dis* 2005; 15: S6-4-17.
- 31- Yusuf S, Hawken S, Ounpuu S, Dans T, Avezum A, Lanas F, et al. Effect of potentially modifiable risk factors associated with myocardial infarction in 52 countries (the INTERHEART study): case-control study. *Lancet* 2004; 364: 937-52.
- 32- Ashwell M, Gunn PGibson S. Waist-to-height ratio is a better screening tool than waist circumference and BMI for adult cardiometabolic risk factors: systematic review and meta-analysis. *Obes Rev* 2012; 13: 275-86.